

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 745

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 2 noiembrie 2007

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 729 din 13 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă	2-3		
Decizia nr. 739 din 13 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 ¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă	3-4	1.330. — Hotărâre privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2007, pentru județul Ilfov	12-14
Decizia nr. 744 din 13 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 614 din Codul de procedură civilă	5-6	1.331. — Hotărâre pentru completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.305/2003 privind contractarea de către Societatea Comercială „Compania Națională de Transporturi Aeriene Române — TAROM” — S.A. a unor credite externe, garantate de către Ministerul Finanțelor Publice, necesare pentru achiziționarea a patru aeronave tip Airbus A 318	14
Decizia nr. 747 din 13 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 ² alin. 1 teza întâi din Codul de procedură civilă	6-7		
Decizia nr. 788 din 20 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii	7-9		15
★			
Opinie separată	9-10		
Decizia nr. 819 din 2 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (3) din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi	10-11	908. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind modificarea anexei F la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 850/2006 pentru aprobarea normelor metodologice privind modul de acordare a sprijinului financiar pentru activitățile din sectorul vegetal, zootehnic, al îmbunătățirilor funciare și al organizării și sistematizării teritoriului, precum și condițiile de eligibilitate	15
ORDONANTE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
120. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 67/2006 privind gestionarea fondurilor nerambursabile destinate finanțării politicii agricole comune alocate de la Comunitatea Europeană, precum și a fondurilor de cofinanțare și prefinanțare alocate de la bugetul de stat			
★			
Rectificări			16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 729**

din 13 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 și 582 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Conban” — S.A. din București în Dosarul nr. 10.521/3/2007 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 10.521/3/2007, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 și 582 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Conban” — S.A. din București într-o cauză având ca obiect o cerere de ordonanță președințială.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece nu este echitabil ca asupra unor bunuri proprietate privată să fie dispuse măsuri printr-o judecată sumară, pe calea ordonanței președințiale.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, dispozițiile legale atacate nu contravin normelor și principiilor consacrate prin Legea fundamentală.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale, în sensul în care a statuat Curtea în jurisprudența sa.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

— art. 581: *„Instanța va putea să ordone măsuri vremelnice în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.*

Cererea de ordonanță președințială se va introduce la instanța competentă să se pronunțe asupra fondului dreptului.

Ordonanța va putea fi dată și fără citarea părților și chiar atunci când există judecată asupra fondului. Judecata se face de urgență și cu precădere. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordonanței se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.

Ordonanța este vremelnică și executorie. Instanța va putea hotărî ca executarea să se facă fără somație sau fără trecerea unui termen.”;

— art. 582: *„Ordonanța este supusă recursului în termen de 5 zile de la pronunțare, dacă s-a dat cu citarea părților, și de la comunicare, dacă s-a dat fără citarea lor.*

Instanța de recurs poate suspenda executarea până la judecarea recursului, dar numai cu plata unei cauțiuni al cărei cuantum se va stabili de către aceasta.

Recursul se judecă de urgență și cu precădere, cu citarea părților. Dispozițiile art. 581 alin. 3 referitoare la amânarea pronunțării și redactarea ordonanței sunt aplicabile.

Împotriva executării ordonanței președințiale se poate face contestație.”

Excepția de neconstituționalitate este raportată la prevederile art. 21 alin. (1)—(3) referitoare la accesul liber la justiție, art. 44 alin. (1) și (2) privind garantarea și ocrotirea în mod egal de lege a proprietății private și art. 136 alin. (1) și (5) referitoare la caracterul inviolabil al proprietății private.

Examinând excepția, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 581 și 582 din Codul de procedură civilă, prin raportare la prevederile art. 21 și 44 din Legea fundamentală, s-a pronunțat prin Decizia nr. 305 din 6 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 379 din 3 mai 2006, în sensul respingerii acesteia.

Pentru a pronunța această soluție, Curtea a reținut, în esență, că prin procedura de urgență instituită de art. 581 din

Codul de procedură civilă nu se îngreșește dreptul oricărei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime și, implicit, dreptul la un proces echitabil.

Totodată, Curtea a mai reținut și că posibilitatea atacării cu recurs a ordonanței președințiale, ca și cea a contestării

executării acesteia, prevăzută de art. 582 din Codul de procedură civilă, constituie un argument suplimentar în sensul deplinei respectări a dreptului la apărare.

Cu acest prilej, Curtea mai reține că prevederile constituționale ale art. 44 alin. (1) și (2) și ale art. 136 alin. (1) și (5) din Constituție nu sunt incidente în cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Conban” — S.A. din București în Dosarul nr. 10.521/3/2007 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 739

din 13 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ana Udrea și Ioana Dumitrașcu în Dosarul nr. 940/114/955/2007 al Tribunalului Buzău — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 706 D/2007, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Cristea Drăgușin în Dosarul nr. 463/114/2007 al Tribunalului Buzău — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției și partea Nicolae Vâlcu, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.036 D/2007, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Florica Șerbescu în Dosarul nr. 13.187/99/2006 al Curții de Apel Iași — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor sus-menționate, având în vedere obiectul identic al excepțiilor ridicate.

Părțile prezente nu se opun conexării.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 706 D/2007 și nr. 1.036 D/2007 la Dosarul nr. 705 D/2007, care este primul înregistrat.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Cristea Drăgușin solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, depunând în acest sens concluzii scrise însoțite de un set de acte.

Nicolae Vâlcu solicită respingerea excepției și depune note scrise în acest sens.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, apreciind că se impune păstrarea jurisprudenței Curții în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 23 martie 2007 și 13 iunie 2007 pronunțate în dosarele nr. 940/114/955/2007, nr. 463/114/2007 și nr. 13.187/99/2006 ale Tribunalului Buzău — Secția civilă și Curții de Apel Iași — Secția civilă, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Ana Udrea, Ioana Dumitrașcu, Cristea Drăgușin și Florica Șerbescu în cauze având ca obiect recursuri împotriva unor sentințe, calificate inițial de autori drept apeluri.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispoziția legală criticată este neconstituțională, întrucât instituie o inegalitate în drepturi între justițiabili în funcție de valoarea obiectului litigiilor, astfel încât cei ale căror litigii nu depășesc valoarea de 1 miliard de lei sunt privați de calea de atac a apelului, restrângându-li-se astfel liberul acces la justiție. Pe de altă parte, prin efectul acestei reglementări, proprietatea privată este inegal apărată.

Tribunalul Buzău — Secția civilă opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate sunt norme de procedură, pe care legiuitorul are libertatea să le instituie în baza art. 126 alin. (2) din Constituție.

Curtea de Apel Iași — Secția civilă opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu instituie discriminări pe criteriile stabilite de art. 4 din Constituție, iar criteriul valoric adoptat de legiuitor în reglementarea căilor de atac reflectă rațiunea legislativă privitoare la celeritatea soluționării cauzelor aflate pe rolul instanțelor. În ceea ce privește critica întemeiată pe dispozițiile art. 21 din Legea fundamentală, se arată că aceste dispoziții au în vedere doar dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața instanței naționale, iar nu și posibilitatea persoanei de a accede la toate gradele de jurisdicție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, așa cum a statuat și Curtea în jurisprudența sa.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 282¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: „Nu sunt supuse apelului hotărârile judecătorești date în primă instanță în cererile introduse pe cale principală privind pensii de întreținere, litigii al căror obiect are o valoare de până la 1 miliard lei inclusiv, atât în materie civilă, cât

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ana Udrea, Ioana Dumitrașcu, Cristea Drăgușin și Florica Șerbescu în dosarele nr. 940/114/955/2007 și nr. 463/114/2007 ale Tribunalului Buzău — Secția civilă și în Dosarul nr. 13.187/99/2006 al Curții de Apel Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

și în materie comercială, acțiunile posesorii, precum și cele referitoare la înregistrările în registrele de stare civilă, luarea măsurilor asigurătorii și în alte cazuri prevăzute de lege.”

Excepția de neconstituționalitate este raportată la următoarele dispoziții cuprinse în Legea fundamentală: art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 44 alin. (2) teza întâi privind garantarea și ocrotirea în mod egal prin lege a proprietății private, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți și art. 129 referitor la folosirea căilor de atac, precum și la prevederile art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea Constituțională constată că asupra prevederilor legale criticate s-a pronunțat prin mai multe decizii, de exemplu, prin Decizia nr. 440 din 15 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 20 octombrie 2005.

Cu acel prilej, Curtea a reținut, în esență, că diferențierea hotărârilor care pot fi sau nu pot fi supuse apelului se face pe criteriul valorii obiectului litigiului, iar nu pe cel al averii și, prin urmare, textul legal criticat nu instituie discriminări pe criteriile prevăzute de art. 4 din Constituție, de natură să aducă atingere principiului egalității cetățenilor în fața legii.

Regimul juridic diferit este determinat de deosebirea de situații care impune soluții legislative diferite în vederea asigurării celerității soluționării cauzelor aflate pe rolul instanțelor.

Referitor la critica autorilor excepției privind încălcarea prevederilor art. 21 din Constituție, Curtea a stabilit în jurisprudența sa că accesul liber la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac.

Așa fiind, nu poate fi reținută nici încălcarea dispozițiilor art. 53 și 129 din Legea fundamentală.

Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa, a statuat că dreptul de acces la tribunal nu este absolut și că, fiind vorba despre un drept pe care convenția l-a recunoscut fără să-l definească în sensul restrâns al cuvântului, există posibilitatea limitărilor implicit admise chiar în afara limitelor care circumscriu conținutul oricărui drept (Cauza „Golder împotriva Regatului Unit”, 1975). Pentru aceste motive nu poate fi reținută nici încălcarea prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în decizia menționată își mențin valabilitatea și în cauza de față.

În final, Curtea observă că nu sunt încălcate nici prevederile art. 44 alin. (2) teza întâi din Constituție, întrucât atât în litigiile al căror obiect are valoare de până la 1 miliard de lei inclusiv, cât și în celelalte, dreptul proprietarilor la un proces echitabil este respectat, pentru motivele reținute anterior.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 744

din 13 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 614 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 614 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ovidiu Popeanu în Dosarul nr. 10.471/233/2006 al Judecătoriei Galați.

La apelul nominal se prezintă apărătorul autorului excepției, cu delegație la dosar, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Apărătorul autorului excepției solicită admiterea acesteia, arătând că textul de lege criticat aduce atingere dispozițiilor art. 21 din Legea fundamentală și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, dreptul la un proces echitabil, ce include și dreptul de acces la un tribunal, este limitat prin faptul că părțile trebuie să se prezinte personal în fața instanțelor de fond în procesele de divorț.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, arată că dreptul de acces la justiție presupune posibilitatea ca părțile să se adreseze unei instanțe de judecată. În cazul divorțului, acțiunea are caracter strict personal, așa încât legiuitorul a optat în sensul prezenței personale a părților în fața instanțelor de fond.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 10.471/233/2006, **Judecătoria Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 614 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată într-o cauză având ca obiect o cerere de divorț.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că dispoziția legală criticată este discriminatorie și limitativă în ceea ce privește garantarea dreptului la apărare. Aceasta deoarece legiuitorul a limitat, prin prevederile art. 614 din Codul de procedură civilă, cazurile în care este posibilă reprezentarea prin mandatar în fața instanței de judecată, în cazul proceselor de divorț.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Judecătoria Galați opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, însușindu-și considerentele formulate de autorul excepției.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textul de lege criticat aplicându-se în mod egal tuturor subiectelor de drept cărora li se adresează fără privilegii sau discriminări.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. În acest sens arată că prevederile art. 614 din Codul de procedură civilă nu instituie privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare și nu împiedică părțile de a se prevala neîngrădit de toate garanțiile pe care le presupune un proces echitabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile apărătorului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 614 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: „*În fața instanțelor de fond, părțile se vor înfățișa în persoană, afară numai dacă unul dintre soți execută o pedeapsă privativă de libertate, este împiedicat de o boală gravă, este pus sub interdicție sau are reședința în străinătate; în aceste cazuri, părțile se vor putea înfățișa prin mandatar.*”

Excepția de neconstituționalitate este raportată la următoarele dispoziții cuprinse în Legea fundamentală: art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 24 privind dreptul la apărare, precum și la prevederile art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 421 din 14 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.203 din 15 decembrie 2004, Curtea a statuat că procesul de divorț în întregul său, și nu doar acțiunea prin care aceste aspecte sunt deduse judecării, are caracter strict personal, deoarece obiectul său implică antamarea de către instanță a unor aspecte ținând de viața intimă și familială a părților în litigiu.

Așa fiind, reglementarea criticată, instituind, cu titlu de excepție de la dreptul comun în materie, obligativitatea prezenței personale a părților în fața instanței de fond, nu face decât să dea expresie acestei particularități esențiale a domeniului supus incidenței sale, respectiv procesul de divorț.

Curtea a constatat că exigența astfel justificată nu aduce atingere dreptului la apărare al părților, în condițiile în care,

pentru valorificarea sa, art. 24 alin. (2) din Constituție le recunoaște acestora dreptul de a fi asistate.

Pentru aceleași motive nu poate fi reținută nici critica privind încălcarea prevederilor art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 614 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ovidiu Popeanu în Dosarul nr. 10.471/233/2006 al Judecătoriei Galați.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 747

din 13 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281² alin. 1 teza întâi din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281² alin. 1 teza întâi din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Dan Radu Nicoară în Dosarul nr. 4.322/4/2006 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă apărătorul autorului excepției, cu delegație la dosar, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Apărătorul autorului excepției solicită admiterea acesteia, arătând că textul de lege criticat este neconstituțional, deoarece reluarea judecării în vederea completării hotărârii are loc după desistarea instanței, fără ca părților să le fie garantate aceleași mijloace procesuale ca într-o cale de atac. Culpă instanței de a nu se pronunța pe un capăt de cerere ar putea fi corectată într-o cale de atac, și nu prin completarea hotărârii.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, apreciind că prin textul de lege criticat s-a urmărit soluționarea cu celeritate a cauzelor și evitarea promovării unei noi căi de atac.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 4.322/4/2006, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 281² alin. 1 teza întâi din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Dan Radu Nicoară într-o cauză în care s-a formulat o cerere de completare a unei sentințe civile.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispoziția legală criticată este neconstituțională, întrucât completarea hotărârii judecătorești reprezintă o judecată distinctă de cea finalizată prin hotărârea omisivă, iar această nouă procedură ar trebui să se desfășoare în fața unei instanțe de control judiciar, și nu în fața instanței care, prin pronunțarea unei hotărâri în cauză, s-a dezinvestit.

Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece procedura de completare a hotărârii este una contradictorie, părțile având în egală măsură posibilitatea să își exercite dreptul la apărare.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că textul de lege criticat instituie norme procedurale de aplicabilitate generală, fără a avea niciun efect asupra dreptului substanțial al părților din proces. Instituția completării hotărârilor judecătorești reprezintă o modalitate eficientă prin care se permite părții interesate să solicite instanței completarea hotărârii judecătorești, ca alternativă la calea de atac a revizurii, fiind, în același timp, o

modalitate prin care legiuitorul a încercat să asigure soluționarea rapidă a cauzelor aflate pe rolul instanțelor.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile apărătorului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 281² alin. 1 teza întâi din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: „*Dacă prin hotărârea dată instanța a omis să se pronunțe asupra unui capăt de cerere principal sau accesoriu ori asupra unei cereri conexe sau incidentale, se poate cere completarea hotărârii în același termen în care se poate declara, după caz, apel sau recurs împotriva acelei hotărâri[...].*”

Excepția de neconstituționalitate este raportată la următoarele dispoziții din Legea fundamentală: art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281² alin. 1 teza întâi din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Dan Radu Nicoară în Dosarul nr. 4.322/4/2006 al Judecătoriei Sectorului 4 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 788

din 20 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

într-un termen rezonabil, art. 24 referitor la dreptul la apărare, art. 124 referitor la înfăptuirea justiției, art. 126 privind instanțele judecătorești și art. 129 referitor la folosirea căilor de atac.

Examinând excepția, Curtea constată că prin Decizia nr. 644 din 5 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 903 din 7 noiembrie 2006, s-a reținut că textul de lege criticat reprezintă norme de procedură, edictate de legiuitor în temeiul competenței sale constituționale, atribuită potrivit art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală. Totodată, Curtea a mai statuat că, prin instituția îndreptării, lămuririi și completării unei hotărâri judecătorești, legiuitorul a urmărit să asigure celeritatea în soluționarea cauzelor aflate pe rolul instanțelor de judecată, evitând exercitarea unei căi de atac pentru repararea omisiunii instanței, atunci când aceasta privește erori materiale și nu are incidență asupra fondului dreptului substanțial dedus judecătii.

Cu acest prilej, Curtea mai reține că dispozițiile legale criticate nu aduc atingere nici prevederilor art. 21 alin. (3) și art. 24 din Legea fundamentală, deoarece, potrivit art. 281² alin. 2 din Codul de procedură civilă, cererea de completare a hotărârii judecătorești se soluționează de urgență, cu citarea părților. Acestea au, așadar, posibilitatea de a-și formula toate apărărilor pe care le consideră necesare.

Prevederile art. 124, 126 și 129 din Constituție nu au incidență în speță, întrucât, așa cum a reținut Curtea, instituția completării hotărârii judecătorești privește erori materiale și nu are incidență asupra fondului dreptului substanțial dedus judecătii.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, excepție ridicată de Magda Bădescu în Dosarul nr. 52/P/2006 al Consiliului Superior al Magistraturii — Secția pentru procurori.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca inadmisibilă, nefiind ridicată în fața unei instanțe judecătorești.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 52/P/2006, **Consiliul Superior al Magistraturii — Secția pentru procurori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii**. Excepția a fost ridicată de Magda Bădescu în cadrul soluționării unei cauze având ca obiect acțiunea disciplinară împotriva acesteia, introdusă de Comisia de disciplină pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, întrucât acțiunea disciplinară este intentată de comisiile de disciplină ale Consiliului Superior al Magistraturii, din care face parte și câte un membru al consiliului, respectiv un judecător, în cazul comisiei de disciplină pentru judecători, sau un procuror, în cazul comisiei de disciplină pentru procurori, ceea ce creează o incompatibilitate între funcția de anchetă exercitată de aceștia și funcția de judecată exercitată de secțiile Consiliului din care fac parte, competente să judece abaterile disciplinare comise de judecători, respectiv de procurori.

Consiliul Superior al Magistraturii — Secția pentru procurori și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece dispozițiile art. 45 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 contravin principiului separației puterilor în stat, principiului egalității în fața legii și prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 134 alin. (2) privind rolul de instanță de judecată al consiliului în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, numai instanțele judecătorești având dreptul de a sesiza Curtea Constituțională cu excepții de neconstituționalitate ridicate în fața lor.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 45 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, având următorul cuprins: „*Acțiunea disciplinară se exercită de comisiile de disciplină ale Consiliului Superior al Magistraturii, formate din un membru al Secției pentru judecători și 2 inspectori ai Serviciului de inspecție judiciară pentru judecători și, respectiv, un membru al Secției pentru procurori și 2 inspectori ai Serviciului de inspecție judiciară pentru procurori.*”

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației puterilor în stat, ale art. 16 alin. (1) referitoare la principiul egalității în fața legii, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 124 alin. (3) privind independența judecătorilor, ale art. 125 alin. (1) privind statutul judecătorilor și ale art. 134 alin. (2) privind rolul de instanță de judecată al Consiliului Superior al Magistraturii în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra unei excepții similare ridicate în fața Consiliului Superior al Magistraturii — Secția pentru procurori s-a pronunțat prin Decizia nr. 514/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 10 iulie 2007, respingând-o ca fiind inadmisibilă.

Cu acel prilej s-a reținut că Legea fundamentală stabilește în art. 146 lit. d) atribuția Curții Constituționale de a hotărî asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial. În aplicarea acestei prevederi constituționale, art. 29 din Legea nr. 47/1992 se referă, în mod expres, la excepțiile ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe, stabilind condițiile în care Curtea poate fi sesizată.

Totodată, capitolul VI al titlului III al Constituției României este consacrat autorității judecătorești, sub această denumire fiind reglementate, pe secțiuni, instanțele judecătorești, Ministerul Public și Consiliul Superior al Magistraturii.

Potrivit prevederilor constituționale ale art. 126 alin. (1), „*Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege*”. În aplicarea acestui text constituțional, Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, prevede în art. 2 alin. (2) că instanțele judecătorești sunt: a) Înalta Curte de Casație și Justiție; b) curți de apel; c) tribunale; d) tribunale specializate; e) instanțe militare; f) judecătorii.

În concluzie, sesizarea Curții Constituționale cu o excepție de neconstituționalitate nu poate fi făcută în mod legal decât de una dintre instanțele judecătorești enumerate de lege.

De asemenea, prin Decizia nr. 148/2003 privind constituționalitatea propunerii legislative de revizuire a Constituției României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 12 mai 2003, referindu-se la atribuția Consiliului Superior al Magistraturii, așa cum este stabilită în art. 134 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia acesta „*îndeplinește rolul de instanță de judecată, prin secțiile sale, în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și a procurorilor, potrivit procedurii stabilite prin legea sa organică*”, Curtea a statuat că această dispoziție constituțională nu poate interzice accesul liber la justiție al persoanei judecate de această „*instanță extrajudiciară*”. Consiliul Superior al Magistraturii este o autoritate judecătorească ale cărei organizare și funcționare sunt stabilite prin Legea nr. 317/2004. Implicarea Senatului în desemnarea membrilor acestui consiliu așează activitatea de numire a judecătorilor și procurorilor, precum și activitatea jurisdicțională în materie disciplinară a acestora într-un cadru profesional și moral adecvat pentru garantarea și supremația Constituției.

Având în vedere aceste argumente, Curtea a constatat că excepția de neconstituționalitate ridicată în fața uneia dintre secțiile Consiliului Superior al Magistraturii este inadmisibilă, deoarece nu a fost legal sesizată, așa cum prevăd dispozițiile art. 146 lit. d) din Constituție și dispozițiile art. 29 din Legea nr. 47/1992, de o instanță judecătorească.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a reconsidera jurisprudența Curții Constituționale, soluția și considerentele acestei decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca fiind inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, excepție ridicată de Magda Bădescu în Dosarul nr. 52/P/2006 al Consiliului Superior al Magistraturii — Secția pentru procurori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

★

OPINIE SEPARATĂ

În dezacord cu soluția de admitere a excepției de neconstituționalitate, adoptată cu votul majorității membrilor Curții, opinez că excepția cu care Curtea a fost sesizată de Consiliul Superior al Magistraturii este admisibilă și trebuia să fie examinată pe fond.

Considerentele sunt următoarele:

1. În jurisprudența anterioară, Curtea Constituțională a decis că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în fața Consiliului Superior al Magistraturii sunt inadmisibile, întrucât Consiliul nu este instanță judecătorească în sensul art. 126 alin. (1) și al art. 146 lit. (c) din Constituția României. În acest sens, prin Decizia nr. 391 din 17 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 14 mai 2007, Curtea a reținut următoarele:

„Constituția stabilește în art. 146 lit. d) atribuția Curții Constituționale de a hotărî asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial. În aplicarea acestei prevederi constituționale, art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale se referă, în mod expres, la excepțiile ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe, stabilind condițiile în care Curtea poate fi sesizată. Așadar, este fără îndoială că atât Constituția, cât și Legea nr. 47/1992 recunosc numai instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial dreptul de a sesiza Curtea Constituțională cu excepții de neconstituționalitate ridicate în fața lor.

Capitolul VI al titlului III al Constituției României este consacrat autorității judecătorești, sub această denumire fiind reglementate, pe secțiuni, instanțele judecătorești, Ministerul Public și Consiliul Superior al Magistraturii.

Potrivit prevederilor constituționale ale art. 126 alin. (1), «Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege». În virtutea acestor dispoziții, numai Înalta Curte de Casație și Justiție are statut constituțional, celelalte instanțe judecătorești urmând a fi stabilite prin lege.

În aplicarea acestui text constituțional, Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, prevede în art. 2 alin. (2) că instanțele judecătorești sunt «a) Înalta Curte de Casație și Justiție; b) curți de apel; c) tribunale; d) tribunale specializate; e) instanțe militare; f) judecătorii».

Așa fiind, sesizarea Curții Constituționale cu o excepție de neconstituționalitate nu poate fi făcută în mod legal decât de una dintre instanțele judecătorești enumerate de lege.“

Preluând motivele soluțiilor anterioare — cu citarea deciziilor nr. 148/2003 și nr. 514/2007 — decizia adoptată în prezenta cauză cu majoritatea voturilor membrilor Curții statuează că excepția este inadmisibilă întrucât a fost ridicată în fața unei instanțe extrajudiciare, altfel spus, care nu face parte din sistemul instanțelor judecătorești prevăzut de Constituție și care nici nu este nominalizată în art. 146 lit. d) între autoritățile care pot sesiza Curtea Constituțională cu excepții de neconstituționalitate.

2. O nouă citire a textelor constituționale pe care se întemeiază jurisprudența menționată impune, în opinia mea, reconsiderarea soluției Curții, în sensul constatării admisibilității excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în fața Consiliului Superior al Magistraturii.

Astfel, este de reținut că, potrivit art. 133 alin. (1) din Constituție, „Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”.

Instituție a puterii judecătorești, Consiliul își îndeplinește rolul definit în termenii arătați, prin exercitarea atribuțiilor prevăzute în art. 134 din Legea fundamentală și în art. 30 — 50 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii.

În conformitate cu textele normative citate, Consiliul Superior al Magistraturii exercită o funcție executivă și o funcție jurisdicțională.

Funcția executivă a Consiliului Superior al Magistraturii rezultă din exercitarea atribuțiilor privind numirea și eliberarea din funcție a judecătorilor și a procurorilor, cu excepția celor stagiați; numirea în funcție și revocarea din funcție a președintelui, vicepreședintelui și președinților de secții ai Înaltei Curți de Casație și Justiție; promovarea judecătorilor și procurorilor; validarea examenelor de capacitate ale magistraților; aprobarea, avizarea sau adoptarea, după caz, a măsurilor referitoare la organizarea și funcționarea instanțelor și a parchetelor; adoptarea Codului deontologic al magistraților și a regulamentelor prevăzute de Legile nr. 303/2004 și 304/2004; avizarea proiectelor de acte normative privind activitatea autorității judecătorești; sesizarea ministrului justiției cu privire la necesitatea inițierii sau modificării unor acte normative în domeniul justiției.

În exercitarea funcției jurisdicționale, Consiliul Superior al Magistraturii „îndeplinește rolul de instanță de judecată, prin secțiile sale, în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și a procurorilor”, în conformitate cu art. 134 alin. (2) din Constituție, și soluționează în Plenul său contestațiile formulate de judecători și procurori împotriva hotărârilor pronunțate de secțiile Consiliului, cu excepția celor date în materie disciplinară în conformitate cu art. 36 alin. (2) din Legea nr. 317/2004.

Așadar, în raport cu caracterul atribuțiilor pe care le îndeplinește, Consiliul Superior al Magistraturii are o natură juridică diferită, fiind organ administrativ în interiorul puterii judecătorești, atunci când exercită atribuții administrative, și organ jurisdicțional, atunci când își exercită funcția jurisdicțională. În plus, Legea fundamentală precizează *expressis verbis* că, în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor, Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește rolul de instanță de judecată, altfel spus, este instanță judecătorească. Această constatare nu este infirmată prin prevederile art. 126 alin. (1) din Constituție care atribuie statut constituțional Înaltei Curți de Casație și Justiție și lasă legiuitorului ordinar libertatea de a stabili alte instanțe judecătorești. Prin acest text, legiuitorul constituant nu și-a limitat competența de a institui, în termenii art. 134 alin. (2), și o altă instanță judecătorească decât

cele prevăzute în art. 126 alin. (1), specializată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor, și anume Consiliul Superior al Magistraturii. Dimpotrivă, însăși Constituția României definește Consiliul Superior al Magistraturii ca fiind instanță de judecată, în domeniul menționat.

În consecință, ținând seama de faptul că însăși Constituția definește Consiliul Superior al Magistraturii ca fiind instanță de judecată, și de prevederile art. 146 lit. (c) din Legea fundamentală, în conformitate cu care Curtea Constituțională hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în fața instanțelor judecătorești, opinez că excepția cu care Curtea a fost sesizată de Consiliul Superior al Magistraturii este admisibilă și trebuia să fie examinată pe fond.

Judecător,
Nicolae Cochinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 819

din 2 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (3) din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marilena Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 5.513/39/2005, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (3) din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, excepție ridicată de Cătălina Buzdugă.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că dispozițiile art. III alin. (3) din Legea nr. 356/2006 aduc atingere principiului aplicării legii penale mai favorabile prevăzut în art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece „stabilește competența de judecată pentru fapte săvârșite înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 356/2006, ceea ce are un vădit caracter retroactiv. De vreme ce Curtea de Apel nu mai este competentă să judece infracțiunile comise de notarii publici, ca primă instanță, nu se poate să fie considerată, totuși, competentă doar pentru faptul că aceasta a început judecarea cauzei. De altfel, această retroactivitate este mai pregnantă în fraza finală a art. III alin. (3), care prevede că, dacă apelul sau recursul casează hotărârea pronunțată și dispune rejudecarea cauzei, cauza se va rejudeca potrivit Legii nr. 356/2006”. De asemenea, consideră că „noua reglementare a art. 28¹ lit. b) pct. 1 din Codul de procedură penală, astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 13 din Legea nr. 356/2006, potrivit căreia notarii publici nu mai sunt judecați în primă instanță de curțile de apel, constituie o lege mai favorabilă pentru notarii publici”.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală consideră că dispozițiile art. III alin. (3) din Legea nr. 356/2006 „nu aduc atingere dispozițiilor constituționale, acestea reprezentând norme speciale menite a asigura continuitatea în soluționarea cauzelor penale, fără a se aduce atingere legalității procesului penal și principiilor consacrate prin Constituție”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (3) din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, excepție ridicată de Cătălina Buzdugă în Dosarul nr. 5.513/39/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal răspunde, pentru autoarea excepției, apărătorul ales, lipsind celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autoarei excepției. Acesta pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate privind dispozițiile art. III alin. (3) teza întâi din Legea nr. 356/2006, ca urmare a constatării neconstituționalității acestui text de lege printr-o decizie pronunțată de Curtea Constituțională ulterior sesizării sale cu soluționarea acestei excepții. Cât privește dispozițiile art. III alin. (3) teza a doua din Legea nr. 356/2006, solicită admiterea excepției, deoarece aceste dispoziții în mod vădit retroactivează și totodată înlătură aplicarea unei legi mai favorabile.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate.

președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă ca urmare a modificărilor aduse art. 28¹ lit. b) pct. 1 din Codul de procedură penală prin Legea nr. 79/2007, astfel încât, în prezent, competența curților de apel se extinde și asupra infracțiunilor săvârșite de notarii publici.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile legale criticate „sunt norme procedurale tranzitorii de imediată aplicare și produc efecte pentru viitor, de la data intrării în vigoare a legii. În plus, legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate fiind în deplină concordanță cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, care lasă la latitudinea legiuitorului stabilirea competenței și a procedurii de judecată”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, susținerile autorului excepției, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. III alin. (3) din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, care au următorul cuprins: *„Cauzele aflate în curs de judecată la data intrării în vigoare a prezentei legi vor continua să fie judecate de instanțele competente, potrivit dispozițiilor aplicabile anterior acestei date. În caz de admitere a apelului sau a recursului, dacă se dispune desființarea sau, după caz, casarea hotărârii și rejudecarea cauzei, aceasta se va judeca de instanța competentă, potrivit prezentei legi.”*

În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2), care prevăd că legea dispune pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (3) teza întâi din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, excepție ridicată de Cătălina Buzdugă în Dosarul nr. 5.513/39/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (3) teza a doua din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, excepție ridicată de aceeași autoare în același dosar. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

ORDONAȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONAȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 67/2006 privind gestionarea fondurilor nerambursabile destinate finanțării politicii agricole comune alocate de la Comunitatea Europeană, precum și a fondurilor de cofinanțare și prefinanțare alocate de la bugetul de stat

Având în vedere:

— obligațiile ce revin României ca urmare a angajamentelor asumate în cadrul Tratatului de aderare la Uniunea Europeană;

— prevederile Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1.290/2005 privind finanțarea politicii agricole comune, ale Regulamentului Consiliului nr. 1.698/2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat de Fondul european agricol de dezvoltare rurală și ale Regulamentului Comisiei (CE) nr. 1.974/2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1.698/2005;

— necesitatea completării măsurilor financiare privind modul de alocare a prefinanțării și a cofinanțării de la bugetul de stat în bugetul instituțiilor implicate în gestionarea fondurilor europene destinate Politicii agricole comune, pentru accelerarea și eficientizarea procesului de implementare a Programului național de dezvoltare rurală 2007—2013,

se impune modificarea în regim de urgență a cadrului legal prin măsuri apreciate ca reprezentând o situație extraordinară. În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 67/2006 privind gestionarea fondurilor nerambursabile destinate finanțării politicii agricole comune alocate de la Comunitatea Europeană, precum și a fondurilor de cofinanțare și prefinanțare alocate de la bugetul de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 18 septembrie 2006, aprobată cu modificări prin Legea nr. 492/2006, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1.— (1) Prezenta ordonanță de urgență stabilește cadrul financiar general pentru gestionarea asistenței financiare nerambursabile alocate României în calitate de stat membru al Uniunii Europene, precum și a prefinanțării și cofinanțării aferente acestei asistențe, în vederea asigurării unui management financiar eficient al fondurilor provenite din Fondul european de garantare agricolă și din Fondul european agricol de dezvoltare rurală.

(2) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

a) *plafonul anual pentru cheltuielile aferente Fondului european de garantare agricolă*, denumit în continuare *FEGA*, se constituie din sumele maxime stabilite în conformitate cu cadrul financiar multianual prevăzut de Acordul interinstituțional și din angajamente bugetare stabilite în conformitate cu art. 12 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1.290/2005 din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune;

b) *plafonul anual pentru cheltuielile aferente Fondului european agricol de dezvoltare rurală*, denumit în continuare *FEADR*, se constituie din sumele maxime stabilite în conformitate cu cadrul financiar multianual prevăzut de Acordul interinstituțional și din angajamente bugetare pentru FEADR, în conformitate cu art. 12 și 23 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1.290/2005 și cu angajamentele bugetare comunicate pentru programul de dezvoltare rurală, aprobate prin decizie a Comisiei;

c) *contribuția financiară a Comunității Europene* — sume care se transferă Guvernului României de către Comisia Comunității Europene, cu titlu de contribuție financiară nerambursabilă acordată României de către Comunitatea Europeană, în conformitate cu cadrul financiar multianual

prevăzut prin Acordul interinstituțional și angajamentele bugetare;

d) *fonduri publice* — așa cum sunt definite de Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare;

e) *structuri de implementare* — agențiile de plăți, autoritatea de management din structura Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și alte entități prevăzute în regulamentele comunitare și în legislația națională din domeniul politicii agricole comune;

f) *prefinanțarea* reprezintă suma care se acordă pentru asigurarea resurselor financiare din bugetul de stat necesare efectuării cheltuielilor implicate de derularea FEGA și FEADR, după cum urmează:

— suma alocată temporar de la bugetul de stat pentru finanțarea cheltuielilor aferente schemelor de plată, implicate de FEGA, conform art. 14 alin. (2) din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1.290/2005, până la transferarea plăților lunare de la Comisia Europeană;

— sumele alocate temporar de la bugetul de stat pentru măsurile finanțate din FEADR, numai pe perioada de indisponibilitate a sumelor de la Comisia Europeană;

g) *cofinanțarea* reprezintă suma alocată de la bugetul de stat, pentru finanțarea contribuției naționale, ca parte a cheltuielilor publice totale alocate pentru măsurile implicate de FEGA și FEADR, conform Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1.290/2005;

h) *cheltuielile neeligibile* reprezintă sumele asigurate de la bugetul de stat pentru FEGA și FEADR și reprezintă cheltuieli cu diferențele de curs nefavorabile, pierderi datorate debitorilor nerecuperate, costuri bancare rezultate din operațiunile de transfer și reîntregire a fondurilor și alte cheltuieli neeligibile rezultate din derularea procesului de gestionare și utilizare a fondurilor, care urmează a fi definite prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale;

i) *Acordul interinstituțional* este acel acord încheiat între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunității Europene, la data de 17 mai 2006, cu privire la disciplina bugetară și managementul financiar sănătos;

j) *Program* — documentul de programare elaborat de România și adoptat de Comisia Europeană pentru dezvoltare

rurală, respectiv Programul național pentru dezvoltare rurală, finanțat din FEADR, denumit în continuare *PNDR*;

k) *organismul de certificare* — organismul responsabil de certificarea realității, integralității și acurateței conturilor agenției de plăți acreditate care derulează fonduri transferate României din FEAGA și FEADR, reprezentat de autoritatea de audit constituită pe lângă Curtea de Conturi a României;

l) *autoritate de management* — structura organizatorică din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, responsabilă pentru managementul PNDR, reprezentată de Direcția generală dezvoltare rurală, denumită în continuare *DGDR*;

m) *agenții de plată* — structuri organizatorice din subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, responsabile cu plata măsurilor finanțate din FEAGA, prin Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, denumită în continuare *APIA*, și din FEADR, prin Agenția de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit, denumită în continuare *APDRP*;

n) *beneficiar* — persoana fizică, organismul, autoritatea, instituția sau societatea comercială din sectorul public ori privat, unitatea administrativ-teritorială, organismele prestatoare de servicii publice și de utilitate publică de interes local, județean sau național, responsabile pentru inițierea ori inițierea și implementarea proiectelor aprobate spre finanțare în cadrul PNDR;

o) *avans* — sume transferate din FEADR și de la bugetul de stat pentru beneficiarii prevăzuți în PNDR, în baza contractului de finanțare și a dosarului de achiziții aprobat de APDRP în cadrul unui proiect finanțat din FEADR, conform legii;

p) *debite față de bugetul Uniunii Europene* — sumele datorate bugetului Uniunii Europene ca urmare a nerespectării prevederilor legale comunitare sau a altor documente încheiate ori convenite între Comisia Europeană și Guvernul României.”

2. După articolul 3 se introduce un nou articol, articolul 3¹, cu următorul cuprins:

„Art. 3¹. — (1) Fondurile externe nerambursabile, aferente FEAGA și FEADR, se alocă și se derulează în baza prevederilor Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1.290/2005, ale Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1.698/2005 și ale Regulamentului Comisiei (CE) nr. 1.974/2006, precum și a prevederilor PNDR.

(2) Creditele bugetare aferente fondurilor externe nerambursabile FEAGA și FEADR au caracter previzional și se reflectă în anexa la bugetul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale ca ordonator principal de credite și în anexa la bugetele unităților administrativ-teritoriale, respectiv ale organismelor prestatoare de servicii publice și de utilitate publică de interes local sau județean, în calitate de beneficiar.”

3. La articolul 4, alineatele (2), (3) și (4) se abrogă.

4. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Sumele din fondurile publice destinate cofinanțării și prefinanțării în bani a contribuției financiare a Comunității Europene se vor utiliza pentru plata cheltuielilor aferente FEAGA și FEADR, la termenele prevăzute de regulamentele Consiliului Uniunii Europene și ale Comisiei Comunității Europene.

(2) Creditele bugetare aferente cofinanțării și prefinanțării de la bugetul de stat a contribuției financiare a Comunității Europene se cuprind în bugetul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, astfel:

1. La poziția distinctă denumită «Finanțare FEAGA» se includ:

a) sumele reprezentând cofinanțare publică din fonduri de la bugetul de stat;

b) sumele necesare asigurării prefinanțării;

c) sumele necesare finanțării cheltuielilor aferente transferului de fonduri din conturile Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale în scopul efectuării plăților;

d) sumele pentru acoperirea plății taxei pe valoarea adăugată, aferentă livrărilor de bunuri, prestațiilor de servicii și execuției de lucrări, finanțate integral sau parțial din contribuția financiară a Uniunii Europene;

e) sumele aferente plății unor debite datorate bugetului Uniunii Europene, pentru nereguli, inclusiv a majorărilor de întârziere ca urmare a nerecuperării la timp de la beneficiari;

f) alte sume rezultate din derularea procesului de gestionare și utilizare a FEAGA, definite prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, cu avizul ministrului economiei și finanțelor.

2. La poziția distinctă denumită «Finanțare FEADR» se includ:

a) sumele reprezentând cofinanțare publică din fonduri de la bugetul de stat;

b) sumele necesare asigurării prefinanțării, inclusiv sumele necesare asigurării avansului pentru beneficiarii unui sprijin pentru investiții;

c) sumele necesare finanțării cheltuielilor aferente transferului de fonduri din conturile Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale în scopul efectuării plăților;

d) sumele pentru plata taxei pe valoarea adăugată, aferentă livrărilor de bunuri, prestațiilor de servicii și execuției de lucrări, finanțate integral sau parțial din contribuția financiară a Uniunii Europene și/sau din cofinanțarea aferentă, ai căror beneficiari sunt unități administrativ-teritoriale, asociații ale acestora legal constituite și organisme neguvernamentale nonprofit, de utilitate publică, cu personalitate juridică;

e) sumele aferente plății unor debite datorate bugetului Uniunii Europene, pentru nereguli, inclusiv a majorărilor de întârziere ca urmare a nerecuperării la timp de la beneficiari;

f) alte sume rezultate din derularea procesului de gestionare și utilizare a FEADR, definite prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, cu avizul ministrului economiei și finanțelor.

(3) În bugetele unităților administrativ-teritoriale, respectiv ale organismelor prestatoare de servicii publice și de utilitate publică în calitate de beneficiar se cuprind sumele necesare asigurării cofinanțării locale, precum și finanțării cheltuielilor neeligibile aferente implementării proiectelor proprii.

(4) Alocarea sumelor prevăzute la alin. (2) pct. 1 lit. e) și pct. 2 lit. e) pentru plata debitelor față de bugetul Uniunii Europene, inclusiv a majorărilor de întârziere ca urmare a nerecuperării la timp de la beneficiari, în bugetul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, se realizează potrivit prevederilor Legii nr. 500/2002, cu modificările ulterioare. Sumele alocate în acest scop nu pot fi realocate pentru alte destinații.

(5) Creditele bugetare aferente FEAGA și FEADR se transferă de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin intermediul APIA și APDRP, către beneficiarii finali.

(6) Sumele prevăzute la alin. (2) pct. 1 lit. d) și pct. 2 lit. d) se transferă de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin intermediul APIA și APDRP, în conturi deschise la Trezoreria Statului, următorilor beneficiari: unități administrativ-teritoriale și asociații ale acestora legal constituite și în conturi deschise la instituții de credit pentru organisme neguvernamentale nonprofit, de utilitate publică, cu personalitate juridică.”

5. După articolul 5 se introduc două noi articole, articolele 5¹ și 5², cu următorul cuprins:

„Art. 5¹. — (1) Beneficiarii publici și privați ai unui sprijin pentru investiții, finanțat din FEADR, pot solicita APDRP plata unui avans din FEADR și de la bugetul de stat, în conformitate cu prevederile din PNDR.

(2) Suma avansului nu poate depăși 20% din ajutorul public pentru investiții și plata acestuia trebuie să fie subordonată constituirii unei garanții bancare sau a unei garanții echivalente care corespunde procentului de 110% din suma avansului.

(3) În cazul beneficiarilor publici prevăzuți la alin. (1), APDRP poate accepta o garanție scrisă din partea autorității ierarhice

superioare acestora, în conformitate cu dispozițiile în vigoare, echivalentă cu procentul prevăzut la alin. (2), cu condiția ca autoritatea respectivă să se angajeze să plătească suma acoperită de garanție, în cazul în care avansul plătit nu a fost justificat.

(4) Garanția este eliberată în cazul în care APDRP constată că suma cheltuielilor reale care corespund ajutorului public pentru investiții depășește suma avansului.

(5) Suma prevăzută la alin. (2) se justifică pe bază de documente până la finalizarea proiectului.

Art. 5². — (1) Sumele utilizate reprezentând prefinanțare din bugetul de stat a măsurilor finanțate din FEGA și FEADR se reîntregesc cu sumele primite de la Comisia Europeană și cu cele recuperate de la beneficiari.

(2) Sumele reprezentând prefinanțare de la bugetul de stat, reîntregite în același an în care s-a efectuat plata, se utilizează

cu aceeași destinație. Dacă reîntregirea și/sau recuperarea sumelor se realizează în anii următori anului în care s-a efectuat plata, acestea se virează ca venit la bugetul de stat.

(3) Disponibilitățile din fondurile aferente FEGA și FEADR și din fondurile publice destinate cofinanțării/prefinanțării rămase în conturile Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale la sfârșitul anului bugetar se reportează în anul următor cu aceeași destinație.”

6. **Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 7. — În aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale va elabora, în termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, norme metodologice care urmează a fi aprobate prin hotărâre a Guvernului și instrucțiuni care urmează a fi aprobate prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, cu avizul ministrului economiei și finanțelor.”

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Dacian Cioloș

p. Ministrul internelor și reformei administrative,
Liviu Radu,

secretar de stat

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

Departamentul pentru Afaceri Europene,

Adrian Ciocănea,

secretar de stat

București, 24 octombrie 2007.

Nr. 120.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2007, pentru județul Ilfov

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 30 alin. (2) și (3) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, al art. 11 lit. a) din Legea bugetului de stat pe anul 2007 nr. 486/2006, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea sumelor defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru echilibrarea bugetelor locale pe anul 2007, cu suma de 10.000 mii lei, pentru județul Ilfov, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2007, și alocarea acesteia bugetului propriu al județului Ilfov, în vederea asigurării finanțării lucrărilor de modernizare a drumului județean DJ 100 Otopeni—DN 3 Brănești.

Art. 2. — Ordonatorul principal de credite răspunde de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 3. — Ministerul Economiei și Finanțelor este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în volumul și în structura bugetului de stat pe anul 2007.

Art. 4. — Cu sumele rămase neutilizate până la data de 10 decembrie 2007, la propunerea ordonatorului principal de credite, se reîntregește Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2007.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul internelor și reformei administrative,

Cristian David

Ministrul transporturilor,

Ludovic Orban

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

București, 31 octombrie 2007.

Nr. 1.330.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.305/2003 privind contractarea de către Societatea Comercială „Compania Națională de Transporturi Aeriene Române — TAROM” — S.A. a unor credite externe, garantate de către Ministerul Finanțelor Publice, necesare pentru achiziționarea a patru aeronave tip Airbus A 318

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — La Hotărârea Guvernului nr. 1.305/2003 privind contractarea de către Societatea Comercială „Compania Națională de Transporturi Aeriene Române — TAROM” — S.A. a unor credite externe, garantate de către Ministerul Finanțelor Publice, necesare pentru achiziționarea a patru aeronave tip Airbus A 318, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 19 noiembrie 2003, cu modificările ulterioare, după articolul 5 se introduce un nou articol, articolul 6, cu următorul cuprins:

„Art. 6. — Finanțarea sumelor necesare în anul 2007 pentru finalizarea achiziției celor 4 aeronave tip Airbus A 318, în baza contractelor încheiate în aplicarea prezentei hotărâri, precum și

a tranșelor de avans achitate furnizorului în anul 2007 se efectuează de la bugetul de stat.”

Art. II. — Hotărârea Guvernului nr. 1.305/2003 privind contractarea de către Societatea Comercială „Compania Națională de Transporturi Aeriene Române — TAROM” — S.A. a unor credite externe, garantate de către Ministerul Finanțelor Publice, necesare pentru achiziționarea a patru aeronave tip Airbus A 318, cu modificările ulterioare, precum și cu completările aduse prin prezenta hotărâre, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 31 octombrie 2007.
Nr. 1.331.

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor,
Ludovic Orban

Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind modificarea anexei F la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 850/2006 pentru aprobarea normelor metodologice privind modul de acordare a sprijinului financiar pentru activitățile din sectorul vegetal, zootehnic, al îmbunătățirilor funciare și al organizării și sistematizării teritoriului, precum și condițiile de eligibilitate

În baza Referatului de aprobare nr. 279.455 al Direcției generale implementare politici agricole, având în vedere prevederile pct. 2 al lit. f) din anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2006 pentru aprobarea acordării sprijinului financiar producătorilor agricoli din sectorul vegetal, zootehnic, al îmbunătățirilor funciare și al organizării și sistematizării teritoriului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2007,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 385/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Alineatul (1) al articolului 13 din anexa F la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 850/2006 pentru aprobarea normelor metodologice privind modul de acordare a sprijinului financiar pentru activitățile din sectorul vegetal, zootehnic, al îmbunătățirilor funciare și al organizării și sistematizării teritoriului, precum și condițiile de eligibilitate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.054 și

1.054 bis din 30 decembrie 2006, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Data limită de depunere a cererilor pentru acordarea sprijinului financiar este 5 noiembrie 2007 inclusiv.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Dacian Cioloș

București, 31 octombrie 2007.
Nr. 908.

RECTIFICĂRI

La Hotărârea Senatului nr. 42/2007 privind numirea unor membri ai Consiliului Național de Integritate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 692 din 11 octombrie 2007, se fac următoarele rectificări (care nu aparțin Redacției „Monitorul Oficial Partea I”):

- la articolul unic, în loc de: „....., pentru un mandat de 4 ani,” se va citi: „....., pentru un mandat de 3 ani”;
- la poziția 2 a punctului II din anexă, în loc de: „2. Deszi Attila” se va citi: „2. Dézsi Attila”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 157224